

ת"פ 32430/03/13 - מדינת ישראל נגד זיאד בשארה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 32430-03-13 מדינת ישראל נ' בשארה

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זיאד בשארה

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד הילה כהן

ב"כ הנאשם: עו"ד אבישי שפיגל

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירת **גניבה בידי עובד**, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, אולם כפר בסכום הגניבה אשר יוחס לו בכתב האישום אשר עמד על 215,650 ש"ח. על כן נשמעו ראיות הצדדים לעניין סכום הגניבה בלבד והוכרע כי סכום הגניבה אינו פחות מ-122,397 ש"ח.

3. על-פי המתואר בהכרעת הדין בתקופה הרלוונטית הועסק הנאשם כמחסנאי במחסן השייך לרשת המזון "שופרסל" בסניף "יש" בבארות יצחק. בשתי הזדמנויות, בתאריך 20.2.09 ובתאריך 27.2.09, במהלך עבודתו, **נטל הנאשם סחורה בשווי כולל של כ- 122,397 ₪** לכל הפחות, בכך שהוציא את הסחורה על גבי 8 משטחים בכל פעם, מגלריית המחסן והעבירה לאחרים, אשר העמיסו את הסחורה על גבי משאית ונסעו מהמקום. בתמורה למעשיו, **קיבל הנאשם מהאחרים סך של 20,000 ₪**.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום ולאחר הכרעת הדין באשר לנושא סכום הגניבה אשר היה שנוי במחלוקת, נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 3.11.14, הנאשם כבן 45, גרוש ואב ל-4 ילדים. הנאשם סיים 9 שנות לימוד והשתלב בשוק העבודה. לאורך השנים עבד בעיקר בתחום השמירה והמחסנאות. מאז ביצוע העבירה עובד בקו חלוקה מבאר שבע לקריית שמונה. בהתייחסו לעבירה הנאשם מודה ולוקח אחריות על מעשיו. הנאשם מסביר את ביצוע העבירה על רקע מצוקה רגשית וכלכלית בה היה נתון אותה עת. לטענתו ברקע למצוקה זו עמדה העובדה כי

נגנבה ממנו המחאה בה עשו שימוש לרעה והגיעה לידי גורמים בשוק האפור. עקב כך, החלו להגיע זרים לביתו ולאיים עליו בפני ילדיו. לאור המתואר ומתוך חשש לשלום ילדיו, פעל על פי בקשת אותם זרים שביקשו לגבות חוב וביצע את העבירה. בהתייחסותו לעבירות ניכר כי מבין את חומרת מעשיו ואת הפסול שבהתנהגותו ומבטא חרטה כנה. להערכת שירות המבחן, נוכח אופי העבירה והקושי של הנאשם לפעול באורח תואם בעת מצוקה מחד גיסא, לצד תפקודו היציב בעבודה ויכולתו לקחת אחריות מאידך גיסא, כמו גם הערכה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות לנאשם, מצטמצם הסיכון להישנות התנהגותו הבעייתית. שירות המבחן התרשם כי עבודתו של הנאשם הינה גורם חשוב ביציבות שמגלה בחייו כיום, וכן כי פגיעה בהמשך עבודתו עלולה להביא לפגיעה בתשלומי מזונות ובתשלומים נלווים ובכך להביא להידרדרות במצבו הנפשי, הרגשי והתפקודי. על כן, המליץ שירות המבחן על עונש חינוכי בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף משמעותי לצד עונש מאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד אופיר פחימה, העבירה בה הורשע הנאשם הינה עבירה חמורה, אשר בצידה קבע המחוקק עונש של 7 שנות מאסר. עבירה זו נושאת בחובה יסוד של הפרת אמון, שכן היכולת של מעסיק להתגונן מפני עובד שמכוח תפקידו רוכש לו המעביד אמון ומאפשר לו גישה לרכושו הינה מוגבלת. מתחם הענישה ההולם הינו בין 15 חודשי מאסר ל- 30 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי. הערכים המוגנים הינם הגנה על קניין המעביד ושמירה על אמון המעביד בעובדו. מעבר לנזק הכלכלי שנמצא בבסיס עבירת הגניבה ישנו גם הנזק שנגרם מפגיעה באמון שרוכש מעביד לעובדו. על כן האינטרס הציבורי דורש הטלת עונש מרתיע. למעשיו של הנאשם קדם תכנון. הנאשם פעל בשלבים, תחילה הכין את המשטחים עם הסחורה הגנובה, לאחר מכן הביא את המשטחים לפתח. במעשיו הפגין הנאשם עזות מצח. מעשיו הופסקו רק לאחר שנתפס. לא מדובר במקרה חד פעמי אלא בשתי הזדמנויות שונות. הסכום שנגנב הינו סכום גדול והוא לא הוחזר. המעשים בוצעו מתוך בצע כסף. מצוקה כלכלית אינה יכולה לשמש הצדקה למעשיו של הנאשם. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל גם עבירת גניבה. הנאשם הופנה בעבר לשירות המבחן לצורך ביצוע צו שירות לתועלת הציבור, אך הצו הופקע נוכח חוסר שיתוף פעולה מצדו של הנאשם. ב"כ המאשימה עתרה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן וכן עתרה להשית על הנאשם עונש שהינו ברף התחתון של מתחם העונש נוכח נסיבותיו האישיות וחלוף הזמן מביצוע העבירה, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי. המאשימה לא עתרה לפיצוי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אבישי שפיגל, הנאשם הודה מיד בפתח משפטו. המחלוקת היתה רק באשר לסכום הגניבה. הנאשם לא ביצע את העבירה למען בצע כסף, אלא בעקבות מצוקה אליה נקלע בעקבות שיק שהתגלגל לידי גורמים בשוק האפור. הנאשם סיפר את הדברים כבר בחקירה במשטרה. הנאשם לא מסר את שמות הגנבים מפני שפחד לחיינו אך המשטרה יכולה היתה לאתרם מהצילומים מהזירה. המשטרה לא עשתה זאת ויש להביא זאת במסגרת השיקולים. בנוסף יש עוד להביא במסגרת השיקולים את השיהוי שבהגשת כתב האישום. כתב האישום הוגש 4 שנים לאחר מועד ביצוע העבירה וזאת על אף שהנאשם הודה מיד במעשיו הן בפני מעבידו והן בפני המשטרה. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולחלופין להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף העליון לצד עונשים נלווים.

9. כתב האישום בתיק דנן מתאר מעשים דומים במהותם כלפי אותו מעביד ובהפרש של שבוע זה מזה, ומכאן שיש לראותם כאירוע מתמשך אחד ולקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
11. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו פגיעה ברכושו של אדם וכן פגיעה באמון מעביד בעובדו.
12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה פגיעה בינונית. הנאשם ניצל את מעמדו ואת האמון שרכש לו מעבידו וגנב ממנו בשתי הזדמנויות סחורה בשווי כולל של כ- 122,397 ₪ ואף קיבל תמורתה סכום של 20,000 ₪.
13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:
- א. ברע"פ 8529/12 **עקל נ' מדינת ישראל** (18.12.12), נדחתה בקשת ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של גניבה על ידי עובד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. המבקש הזין למערכת ממוחשבת פניות פקטיביות ממבוטחי קופות חולים ובהתאמה ביצע עבורם החזרים כספים שהגיעו לסכום של עשרות אלפי שקלים אותם נטל ל כיסו. הנאשם נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, קנס של 7,500 ₪ ופיצוי בסך 30,000 ₪.
- ב. ברע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל** (29.4.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של גניבה בידי עובד. המבקש עבד במפעל לתכשיטים כמלטש וגנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 דולר לערך. בבית משפט השלום נגזר על הנאשם מאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור.
- ג. ברע"פ 5282/13 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (25.7.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בניסיון גניבה בידי עובד. הנאשם אבטח העברת 10 מיליון ₪ במסגרת עבודתו כמוביל ומאבטח. הנאשם הבחין כי במהלך הובלה נותרה מאחור חבילה של 100,000 ₪ ולקח אותה. משהבין כי מחפשים אחר הכסף, הניח את הכסף בסמוך לכספת בבנק והסב את תשומת לב הפקידה במקום לכך. נידון ל- 180 שעות של"צ וצו מבחן לשנה.
- ד. בע"פ (מח' מרכז-לוד) 44947-09-13 **עיסא נ' מדינת ישראל** (2.2.14) התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת גניבה בידי עובד ומסירת ידיעות כוזבות. הנאשם שעבד כנהג משאית, ביים יחד עם אחר מצג לפיו נשדדו ממנו המשאית וכן הסחורה אשר היתה עליו בשווי כולל של 300,000 ₪. ביהמ"ש קבע כי העדר עבר פלילי כמו גם נסיבות אישיות של המערער מצדיקות הקלה והקל בעונש מ- 27 חודשים מאסר בפועל ל- 21 חודשי מאסר.
- ה. בעפ"ג (מח' חי') 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש** (11.7.13) נדחה ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשמים הורשעו בגניבה בידי עובד. הנאשמים עבדו במפעל בטחוני אשר במסגרת תהליכי הייצור בו נפלטות מהמכונות שאריות זהב. הנאשמים גנבו גרגירי זהב בשווי של כ 300,000 ₪. במסגרת שירות המבחן עברו הנאשמים הליך של צדק מאחה. הנאשמים נעדרו עבר פלילים, הודו ונטלו אחריות ולהם נסיבות חיים לא קלות. נידונו לעונש של 400 שעות של"צ, מאסר על תנאי וקנס של 10,000 ₪.

ו. בת"פ (ק"ג) 30745-09-12 **מדינת ישראל נ' זגורי** (13.1.14), הורשעה נאשמת בריבוי עבירות של גניבה בידי עובד. הנאשמת דיווחה על עובדים כאילו הם עובדים פעילים של החברה בה בעבדה והנחתה להעביר תשלום לחשבון בנק שהיה בשימושה. כך גנבה סכום כולל של 150,000 ₪. נדונה ל- 6 חודשי עבודות שירות, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 20,000 ₪ לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (ק"ג) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשילי** (3.9.13) הורשע נאשם בגניבה בידי עובד. הנאשם שעבד בחברת קייטרינג גנב מספר פעמים ארגזי בשר ממעבדו. באחת מהפעמים מכר אותם בסכום של 12,000 ₪. הנאשם יליד 1968, ללא עבר פלילי. נידון ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

ח. בת"פ (י-ם) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' גובראן** (16.1.12), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב וגניבה ממעביד. הנאשם עבד כמנהל סניף "מקדונלדס", וגנב ממעבידו סכום שהצטבר לסך 48,780 ₪. נידון לשל"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר מותנה וקנס.

ט. בת"פ (עכו) 26218-09-12 **מדינת ישראל נ' אבקסיס** (8.10.13) הורשעה נאשמת בעבירה של גניבה בידי עובד ובעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר וכן בעבירה של שימוש במסך מזויף. הנאשמת גנבה ממעבידה שני שקים ומילאה אותם בסכום כולל של 7,000 ₪ והעבירה אותם לאחר אשר הפקידם. הנאשמת נעדרת עבר פלילי והודתה בהזדמנות הראשונה, בעלת נסיבות חיים קשות ומצב כלכלי קשה וכן העדר נזק כספי למתלונן. נידונה במסגרת הסדר טיעון למאסר על תנאי וקנס.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; למעשיו של הנאשם קדם תכנון, הנאשם פעל בשני שלבים וביצע את המעשים בשתי הזדמנויות שונות ובתיאום עם אחרים.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לחברת "שופרסל" נזק בשווי של כ- 122,397 ₪. סכום זה לא הוחזר.

ג. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירה**; חלקו של הנאשם היה בהוצאת הסחורה אל הגלריות, על גבי משטחים, והעברתם לאחרים אשר המתינו בחוץ. האחרים העמיסו את הסחורה על גבי משאיות ונסעו מהמקום. הנאשם פעל תחת לחץ שהופעל עליו על ידי האחרים לצורך הסדרת חוב בגין המחאה שלו אשר התגלגלה לשוק האפור, היינו הנאשם לא היה היוזם או הכוח המניע מאחורי ביצוע המעשים אלא נדחף אל ביצועה מתוך חשש לחייו.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הרקע למעשיו של הנאשם הינו מצוקה אליה נקלע בעקבות שיק שהתגלגל לידי גורמים בשוק האפור. אלו באו לדרוש את החוב מהנאשם ואיימו על חייו. מתוך חששו זה גם סרב הנאשם למסור את פרטיהם של האחרים. האחרים לא נתפסו ולא נתנו את הדין על מעשיהם.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.
עמוד 4

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1969, גרוש ולו 4 ילדים אשר הוא נושא בעול פרנסתם. מועסק במקום עבודתו מזה מספר שנים לשביעות רצון מעסקיו. אין ספק כי עונש מאסר, הגם שירוצה בעבודות שירות יפגע בו ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, הן בפני מעבידו והן בפני המשטרה. לקח אחריות מלאה והביע חרטה. הליך הוכחות התנהל בסופו של דבר בנוגע לשווי הרכוש הגנוב, ולאור תוצאות הכרעת הדין ניכר כי ניהול ההליך לא היה לשווא.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירות בוצעו בחודש פברואר שנת 2009. בסמוך למועד ביצועם התגלו המעשים (ראו עדות עד תביעה יניב חיים פינטו). הנאשם הודה במשטרה בביצועם. ברם, כתב האישום הוגש בחודש מרץ 2013, בשיהוי של 4 שנים בגינו לא ניתן הסבר מניח את הדעת.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם ארבע הרשעות קודמות בעבירות של היזק לרכוש במזיד, טיפול בלתי זהיר בחומר נפץ, החזקת נכס חשוד כגנוב, הסגת גבול פלילית וגניבה. יוער כי הרשעה בגין גניבה והסגת גבול פלילית הינה משנת 1990 והיא התיישנה זה מכבר. ככלל, עברו הפלילי אינו מכביד והנאשם לא נדון בעברו לעונש מאסר, לרבות בדרך של עבודות שירות.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת נוכח חומרת העבירה והקלות שבה ניתן לבצעה וכן הפיתוי שברווח מהיר וקל, לצד הקושי שבגילוי ביצועה והיקפה של העבירה.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף העליון לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי. סבורני כי לא ניתן להסתפק בעתירת שירות המבחן ולהסתפק בצו שירות לתועלת הציבור וזאת נוכח נסיבות העבירה ועיקרון ההלימה. לעומת זאת, איני סבור שיש לקבל את עתירת המאשימה לעונש מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח.

הקנס הכספי

20. המדובר בעבירה שהיא בעיקרה כלכלית ועל כן ראוי כי יושת בגינה קנס משמעותי שיהווה עונש הולם למעשים, וזאת תוך התחשבות בכך שהמעשים בוצעו מתוך מצוקה אישית וכלכלית ולא למטרת רווח מהיר, ותוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם.

21. מלכתחילה סברתי כי היה מקום לפסוק פיצוי למעבידתו של הנאשם, חברת שופרסל, אשר ממנה גנבה הסחורה ולא הושבה. ברם, הואיל והמאשימה לא עתרה לכך, ואיני סבור כי מן הראוי בעניין זה לחרוג מעתירת המאשימה.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.** עבודות השירות תבוצענה על פי המלצת הממונה על עבודות השירות. מועד תחילת עבודות השירות ביום 19.3.15.
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום את העבירה שבה הורשע.
 - ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירת גניבה.
 - ד. קנס כספי בסך של 20,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.15. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- בשולי הדברים מן הראוי להפנות את תשומת לב הצדדים לכך שלפי תסקיר שירות המבחן, בהליך קודם נמחקה בקשת שירות מבחן להפקעת צו של"צ אשר הוטל על הנאשם מחמת אי איתורו של הנאשם.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בנוכחות הצדדים.